

OKTÓBER

Lassacskán ténylegesen elérkezünk egy újabb évszak végéhez. Az őszt helyét a tél veszi majd át, így a természet is már készen áll erre a változásra. A fák megválnak faleveleiktől és a terméseiktől, az állatok pedig elkészítették már téli lakhelyeiket.

Az avarok ilyenkor biztonságot, meleget és élelmet biztosítanak egyes, kistermetű állatoknak. Erdei séták során találkozhatunk kis mókusokkal, akik szorgosan gyűjtögetik a kis makkocskákat télire. Mi most a bölcsiben papírra varázsoltunk egy mókuskát. Nem is kellett hozzá más, mint a két tenyerünk, amelyet befestettünk és lenyomatot készítettünk a papíron. Az ujjaink lenyomata pont úgy nézett ki, mint a mókuska hosszú farkincája. Hasonló módon a makkot is, de sünit is készítettünk, kik a falevelet viszik tüskéiken.

„Szúrós gombóc jár a kertben,
szusszan, pöffen minden percben.
Bokrok alját nézi sorra,
buzgón szaglász nedves orra.
Hátán kócos a sok tűske,
megfésülné, de nincs tükre.
Nem nyúl hozzá, így is jó!
Úgy hívják, hogy sündisznó.”

Majd összegyűjtöttünk jó sok őszi termést, amelyeket szépen ki is válogattunk. A gyűjteményben találtunk gesztenyét, diót, makkot és tobozt. Megtapogattuk, hogy megismerkedjünk a formákkal és felsoroltuk, melyik termésnek milyen színe van. Többnyire barna volt, ami nagyon jellemző így a télhez közeledve.

„Ősz szele zümmög, aluszik a nyár már,
Aluhatnál falevél, ha leszállnál.
Aluhatsz falevél, betakar a tél,
Reggel a kacagás az egekig ér.
Aluhatsz falevél, betakar a tél,
Reggel a kacagás az egekig ér.”